

Opinia

do ustawy o zmianie ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz niektórych innych ustaw (druk nr 1352)

I. Cel i przedmiot ustawy

Nowelizacja ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej ma na celu wprowadzenie do polskiego porządku prawnego nowego trybu dostępu do informacji publicznej oraz zasad ponownego wykorzystywania informacji publicznych, które zostały określone w dyrektywie 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. dotyczącej ponownego wykorzystania informacji sektora publicznego.

W związku z powyższym zakres przedmiotowy wymienionej ustawy został rozszerzony o regulację dotyczącą ponownego wykorzystania informacji publicznej. Prawo to będzie przysługiwało każdemu. Natomiast do udostępniania informacji publicznej w celu ponownego jej wykorzystania na zasadach i w trybie określonych w ustawie zostały obowiązane między innymi takie podmioty jak: Prezes Rady Ministrów, jednostki sektora finansów publicznych, państwowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej oraz określone osoby prawne.

W świetle przyjętych rozwiązań ponowne wykorzystanie informacji publicznej odbywać się będzie poprzez ponowne wykorzystywanie informacji publicznej:

- 1) udostępnionej na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej,
- 2) udostępnionej w sposób inny niż w Biuletynie Informacji Publicznej,
- 3) udostępnionej w centralnym repozytorium informacji publicznej,
- 4) przekazanej na wniosek o ponowne wykorzystywanie informacji publicznej.

Przekazanie informacji publicznej w celu jej ponownego wykorzystywania na wniosek będzie następowało w przypadku, gdy informacja publiczna nie została udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej lub w centralnym repozytorium informacji

publicznej, albo gdy wnioskodawca zamierza wykorzystywać informację publiczną na warunkach innych niż zostały dla tej informacji określone. W świetle przyjętych rozwiązań podmiot zobowiązany może nałożyć opłatę za udostępnienie informacji publicznej w celu ponownego wykorzystywania na wniosek, jeżeli przygotowanie informacji w sposób w nim wskazany wymaga poniesienia dodatkowych kosztów.

Ponadto przedmiotowa ustawa wprowadza instytucję centralnego repozytorium informacji publicznej, to jest nowego trybu udostępniania informacji publicznej i jej ponownego wykorzystywania.

W centralnym repozytorium informacji publicznej będą udostępniane informacje publiczne o szczególnym znaczeniu dla rozwoju innowacyjności w państwie i rozwoju społeczeństwa informacyjnego, które ze względu na sposób przechowywania i udostępniania pozwalają na ich ponowne wykorzystanie w sposób użyteczny i efektywny. Informacje te stanowią zbiór zwany dalej "zasobem informacyjnym".

Do przekazania posiadanego zasobu informacyjnego do centralnego repozytorium informacji publicznej, a także do jego systematycznego weryfikowania oraz aktualizowania są obowiązane:

- 1) organy administracji rządowej,
- 2) fundusze celowe,
- 3) Zakład Ubezpieczeń Społecznych,
- 4) Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego,
- 5) Narodowy Fundusz Zdrowia,
- 6) państwowe instytuty badawcze oraz
- 7) określone państwowe osoby prawne.

Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zasób informacyjny przeznaczony do umieszczenia w centralnym repozytorium informacji publicznej oraz wymagania techniczne służące do jego opracowania.

Natomiast centralne repozytorium informacji publicznej, które będzie powszechnie dostępne w sieci teleinformatycznej będzie prowadził minister właściwy do spraw informatyzacji.

Ustawa przewiduje, że w latach 2012-2021 maksymalny limit wydatków z budżetu państwa na funkcjonowanie centralnego repozytorium informacji publicznej wyniesie 23 250 000 zł.

Wprowadzenie regulacji dotyczącej ponownego wykorzystywania informacji publicznej powoduje konieczność wprowadzenia odpowiednich zmian w następujących

ustawach: z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych, z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej, z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej oraz z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności.

Ustawa ma wejść w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem określonych przepisów w zakresie dotyczącym centralnego repozytorium informacji publicznej. Przepisy te wejdą w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 99. posiedzeniu w dniu 31 sierpnia 2011 r. w oparciu o rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 4434), który został wniesiony w dniu 13 lipca 2011 r. w trybie pilnym. Rada Ministrów uznała wymieniony projekt za pilny w związku z toczącym się przed Trybunałem Sprawiedliwości postępowaniem przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej o uchybienie zobowiązaniom traktatowym w związku z brakiem przepisów krajowych dotyczących właściwej transpozycji do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 listopada 2003 r. dotyczącej ponownego wykorzystania informacji sektora publicznego.

Pierwsze czytanie projektu odbyło się na posiedzeniu sejmowej Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych w dniu 26 lipca 2011 r. Następnie została powołana Podkomisja nadzwyczajna do rozpatrzenia projektu ustawy o zmianie ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz niektórych innych ustaw.

W trakcie prac nad projektem przedmiotowej ustawy między innymi zrezygnowano z wprowadzenia zmiany tytułu ustawy, ustanowienia odrębnej kategorii ograniczenia dostępności do informacji publicznej oraz doprecyzowano przepisy przejściowe.

Efekt tych prac został przedstawiony w sprawozdaniu sejmowej Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych zawartym w druku sejmowym nr 4555.

W trakcie drugiego czytania na posiedzeniu Sejmu w dniu 30 sierpnia 2011 r. zostało zgłoszonych 7 poprawek, które miały na celu między innymi usunięcie regulacji dotyczącej przekazywania zasobów informacyjnych do centralnego repozytorium informacji publicznych oraz modyfikację przepisów dotyczących przekazywania informacji publicznych w celu ich ponownego wykorzystywania. W związku z powyższym projekt został ponownie skierowany do Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych w celu rozpatrzenia wymienionych poprawek (dodatkowe sprawozdanie druk sejmowy nr 4555 -A).

Podczas trzeciego czytania w dniu 31 sierpnia 2011 r. Sejm przyjął projekt ustawy w brzmieniu proponowanym przez wymienioną Komisję wraz z jedną poprawką, która umożliwia ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji zlecenie wyspecjalizowanym podmiotom wykonywania niektórych czynności związanych z prowadzeniem centralnego repozytorium.

III. Uwagi szczegółowe

Ustawa nie budzi zastrzeżeń o charakterze legislacyjnym.

Danuta Drypa
Główny legislator